

medvirket til Erhverbet, medmindre nogen af disse stadig udfører en sædvanlig lønnet Medhjælperes Gerning. Fra den Indtægt, som høves ved Embedslønning, maa de Udgifter fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maa føres til Afgang. Ligeledes er enhver berettiget til i sin Indtægt at fradrage ethvert i det paagældende Aar indtraadt paaviseligt Tab samt det Beløb, som i dette Aar af ham er udredet i direkte Skatter, i Afgifter til Kommune eller Kirke, i Tiende, Fæste og Forpagtningsafgifter, Aftægtspræstationer og lignende Byrder, til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af Ejendom samt i Renter af Prioriteter og anden Gæld samt Omkostninger ved Gældsstiftelse. Med Hensyn til de Indtægtskilder, der beskattes efter § 3, b, fse de ovenanførte Fradrag for Driftsomkostninger, Renter, Tab m. m. særlig for den paagældende Indtægtskilde, hvorfra de hidrøre. Resten er Skatteindtægt i den vedkommende Kommune, for saa vidt yderligere Afdrag ikke maatte finde Sted efter § 16, 3dje Stykke. Naar flere Ejendomme ere indbefattede under een Pansætning, bliver Prioritetsgælden for hver enkelt af disse at beregne i Forhold til den Indtægt, de afgive. Naar en Ejendom ligger i flere Kommuner, beregnes Indtægten af samme, hvis det er et Agerbrug, i Forhold til Ejendommens til Kommunen hørende Hartkorn og, hvis det er et Skovbrug, i Forhold til Areal.

§ 12.

Statteaaret eller det Aar, for hvilket Skatteligningen gælder, regnes fra den 1ste April til den 31te Marts, men Indtægtsansættelsen foretages efter det Digningen nærmest forudgaaende Aars Indtægt; som saadant regnes Kalenderaaret, med mindre den vedkommende bruger Selvangivelse og derved efterviser, at hans Næringsvej har et fra Kalenderaaret afvigende Driftsaar, eller at han bruger et andet Regnskabsaar, i hvilket Tilfælde det paagældende Driftsaar eller Regnskabsaar kan træde i Stedet for Kalenderaaret. Kommunernes Regnskabsaar regnes ligeledes fra 1ste April til 31te Marts.

§ 13.

Bed Ansættelse til Skat i Henhold til § 3, a af de i §§ 10 og 11 udfundne Skattemidler iagttages følgende Regler:

Fra den for en fysisk Person som skattepligtig ansatte Formue kan et Beløb af indtil 3,000 Kr. fradrages som skattefrit; saadant Fradrag kan gøres afhængigt af visse Betingelser, saasom at de vedkommende Formuesgenstande enten helt eller for en vis Del bestaa af Løsøre.

Af den for enhver fysisk Person udfundne skattepligtige Indtægt skal Skatten beregnes saaledes, at den inden for visse Grænser udgør en mindre Andel af de smaa Indtægter end af de større. Beregningen sker saaledes, at der først fra en vis Indtægt og opad svares fuld Skat, medens der gives Afdrag for de mindre Indtægter. Det Beløb, ved hvilket fuld Skat indtræder, kan ikke sættes højere end 6,000 Kr. og ikke lavere end 1,500 Kr. Det Afdrag, der gives de mindre Indtægter, kan i forskellige Forhold vekle efter Indtægtens Størrelse, men ikke overstige 2,000 Kr. og ikke være mindre end 200.

Afdrag i den Indtægt, hvoraf Skat skal ydes, kan yderligere tilstaaes af Hensyn til at lette Skattebyrden for Familieforsørgere eller af andre særlige Hensyn, der stønnes at paavirke Skatteevnen.

Skattepligtige efter § 3, b beholde ikke Medsættelse i deres Skat efter nærværende Paragrafs Bestemmelser; med mindre de meddele Digningskommissionen i vedkommende Kommune fyldestgørende Oplysning om deres samlede Skatteværdi. Afdraget beregnes i saa Tilfælde i Forhold til den skattepligtiges samlede Indtægt.